

Dům V Anglii, Kde Žil Asaf Auerbach A Děti Zachráněné Paní Strasserovou

Tohle je dům v Anglii, kde jsme žili. Tedy abych byl přesnější, žili jsme v levé části dvojdomu, v té době na pravé straně nikdo nebydlel.

S bratrem jsme byli mezi dětmi, jejichž odjezd do Anglie zorganizoval Nicholas Winton. Já jsem ale o něm a jeho úloze v tom nevěděl, až do 90. let. Pro mě byla člověkem, kdo to celé zorganizoval, paní Hanna Strasserová. Byla to přítelkyně mých rodičů, znali se spolu z dob kibucu, její rodina se taky vrátila do Evropy.

Paní Strasserové se podařilo najít nám ubytování v zařízení, kterému se dnes říká SOS dětské vesničky. Páteř pozemku tvořila ulice lemovaná stromy, na každé straně stálo pět dvojdomů, v každém domě žila takzvaná matka, která se starala zhruba o deset dětí obojího pohlaví, různého věku, které pak tvořily tuhle rodinu. Tehdy asi neměli dost sirotků nebo něco, jeden z těch dvojdomů byl prázdný, takže se město rozhodlo dát ho k dispozici našemu výboru. Neplatili jsme žádný nájem, prostě jsme ho měli k užívání. Bylo jenom třeba shánět stále peníze, abychom měli být z čeho živi.

Přestože dětská vesnice, ve které jsme žili, byla obklopena plotem a byla tam brána, nepamatuju si, že by někdy byla zavřená, nebo tam někdo hlídal. Náš dům měl číslo 20, což bylo to nejvyšší číslo, takže tam bylo nejspíš deset dvojdomů. Vedle nich tam byl taky malý dům u brány, ve kterém žil ředitel domova, a gymnázium. A taky velké hřiště a zahrada.

Dům měl sedm místností. V přízemí byla velká kuchyně, obývací pokoj pro matku a obývací pokoj pro děti, v mezipatře takový malý pokojík, kde bydlela výpomoc, pokud nějaká byla. V horním patře ložnice pro matku a dvě ložnice pro děti, větší a menší. My kluci jsme spali v jedné místnosti a holky v té druhé. Jak se ale počet nás dětí měnil v závislosti na tom, kdo nám zrovna dělal rodiče a kolik měl sám dětí, obývali jsme jednu dobu dokonce i jeden pokoj v druhé části dvojdomu, která

byla jinak během celého našeho pobytu v Anglii prázdná.

V roce 2002 jsem byl znovu v Anglii a podíval jsem se tam. Dětská vesnice, v níž jsme žili, už jako taková nefunguje. Nevím proč, že by neměli dost sirotků? Domy patří soukromníkům. Ten náš měl zrovna ceduli "Na prodej", takže jsem ho býval mohl koupit. Co bych s ním ale dělal?